

Grzegorz Domański

Grabice, woj. zielonogórskie, st. 1

Informator Archeologiczny : badania 22, 72

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Grabice,
woj. zielonogórskie,
st. 1**

Polska Akademia Nauk Instytut Historii Kultury Materialnej Zakład Archeologii Nadodrza we Wrocławiu

Badania prowadził doc. dr hab. Grzegorz Domański. Finansował WKZ w Zielonej Górze i ZAN. Trzynasty sezon badań w XX w. Cmentarzysko kultury luboszyckiej z faz B2-D.

Przebadano 22,1 ara w południowej części cmentarzyska, odkrywając 59 grobów. Łączna liczba grobów na cmentarzysku wynosi aktualnie 259.

W południowo-wschodniej części cmentarzyska odkryto 18 grobów z których dwa można zaliczyć do I fazy kultury luboszyckiej (B2b-B2/C1), a sześć do II (C1). W grobie 210 z tej strefy odkryto m. in. dwie zapinki A41, a w innym (217) okucie typu JIV Raddatza.

W południowo-zachodniej części cmentarzyska, gdzie dotychczas odkrywano wyłącznie groby z I fazy znaleziono 41 grobów z faz I-III, wśród nich 2 z I fazy, 7 z II fazy i 4 z III fazy (C2). W tej części cmentarzyska odkryto m. in. zapinkę z 8 serii V grupy Almgrena (226), okucie końca pasa JI13 (246) i zapinkę A158 (250). Na uwagę zasługuje grób 251 z III fazy wyposażony w naczynie leplone ręczne i toczone, bransoletę brązową, ułamki trójwarstwowego grzebienia kościanego, przesłik gliniany, 2 żelazne zawieszki wiaderkowate, szpilę brązową, szczypcy żelazne, kółko brązowe z okuciem i igłą brązową.

Cmentarzysko rozwijało się koncentrycznie od wydłużonej strefy zajętej przez groby z I fazy. Dowodnie stwierdzony zasięg cmentarzyska ma wymiary 180 x 120 m.

Badania będą kontynuowane.

█ Grodzisk, gm. Grębków, woj. siedleckie, st. 1 - patrz wczesne średniowiecze.

**Gródek nad Bugiem,
gm. Hrubieszów,
woj. zamojskie,
st. 1C-"S"**

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie Katedra Archeologii

Badania prowadził dr Andrzej Kokowski. Finansowały WOA-K z Zamościa i Urząd Gminy z Hrubieszowa. Piąty sezon badań. Cmentarzysko KWLCM, osada kultury pucharów lejkowatych, cmentarzysko grupy masłomęckiej.

Dwa wykopy o łącznej powierzchni 110,25 m² założono przy środkowej partii zbadanej dotąd części stanowiska. Ich eksploracja pozwoliła na odkrycie 21 grobów i 10 jam neolitycznych. Ważnym osiągnięciem było nawiązanie do przebiegu wykopu sondażowego J. Kowalczyka z 1957 r. Zauważono znaczne rozbieżności w rozpoznaniu sytuacji w tym wykopie. W publikacji T. Dąbrowskiego z 1974 r. odnotowano w nim jeden duży obiekt neolityczny, pięć grobów, z których wyeksplorowano dwa, oraz jeden obiekt niezidentyfikowany. Wg tego planu, południowa część wykopu była pusta. Tegoroczne badania wykazały tu obecność trzech grobów grupy masłomęckiej (jeden z nich odkryty tylko w części) oraz trzech obiektów neolitycznych.

Cmentarzysko grupy masłomęckiej. Z odkrytych w b. r. 20 grobów w całości zbadano 17 oraz dwa odnotowane w poprzednich sezonach. Wśród nich było 12 pochówków całkowitych (z czego 7 należało do niemowląt), 7 częściowych, 1 ciałopalny i symboliczny. Wyposażenie występowało w 12 grobach.

Najefektowniejsze wyposażenie zawierał grób nr 146. Zmarłej towarzyszyły dwie kolce - jedna z granatowych paciorków, druga, znacznie od pierwszej mniejsza z różnokolorowych. Na lewym ramieniu znaleziono zapinkę. Przy kościach lewej dłoni odkryto żelazną sprzączkę z pogrubioną ramą i skuwką z brązowymi nitami, przy kościach lewego podudzia nóż żelazny. Natomiast na prawym ramieniu znajdowała się miniaturka naczyń i przesłik. Znalaziono również cztery ozdobne wisioriki wiaderkowate z brązu, które zlokalizowano przy złamanej niedługo prawej kości udowej, lewej kości ramiennej i lewym dolnym żebrze.

Osada kultury pucharów lejkowatych. Oprócz dziesięciu nowoodkrytych jam zbadano zarejestrowane wcześniej obiekty nr 28 i 44. W większości były to jamy średniej wielkości o prostych ściankach wkopu. Najbardziej interesujący materiał uzyskano z dzwonowatego w profilu obiektu nr 80, w którego stropie tkwiło duże naczynie zasobowe i kamień żarnowy, natomiast w wypełnisku na trzech poziomach skupiska zawierające kolejno 4, 12, i 4 rodzaje naczyń.

Cmentarzysko KWLCM. Zbadano szósty grób tej kultury (nr VII). W regularnie prostokątnej jamie zlokalizowano na jej środku skupisko połamanych kości ludzkich a w narożniku północno-wschodnim dwa naczynia. Interesujący jest profil poprzeczny tego grobu w formie prostokąta, z ostro ściętymi przy podstawie narożnikami.